

XXI. ALFÖLDI
ÁLLATTENYÉSZTÉSI
ÉS MEZŐGAZDA NAPOKSIKERRE
ÍTÉLVE

Már február elején eldől, hogy kitehetik a megtelt táblát a kiállítás jelképes ajtajára. Ez egyértelműen jelzi, hogy a legnagyobb területű és látogatói létszámú hazai szakkiállítás az idén is nagy érdeklődésre tart számot. A siker szakmai, emberi háttéréről beszélt Fekete Balázs, a rendezvény főszervezője, aki főállásban a Hód-Mezőgazda Zrt. állattenyésztési igazgatója.

Mi autodidakta módon tanultuk a kiállítás rendezői szakmát. Messze nem vagyunk profik, s amit tudunk, azt ellestük hazai és nemzetközi kiállításokon. Saját kárunkon is sokat tapasztaltunk, de működtetjük a dolgot a napi termelési munka mellett. Valószínű, hogy nem csináljuk rosszul, mert a szakma elismer bennünket; 1994 óta folyamatosan minden évben megrendeztük a kiállítást, egyetlen év sem maradt ki. Én is egyik kitalálója voltam ennek a kiállításnak Egyed Bélával és Újvári Tiborral hármasban, azóta is benne vagyok. Érdekesség, hogy 1994-ben és 1995-ben szeptember elején volt a kiállítás. Az 1996-os gödöllői OMÉK után úgy döntöttünk, hogy mi, a kezdő kis kiállítók időpontilag kitérünk, s a következő kiállításunkat tavaszra hozzuk. Ami talán az elismertséget adja a kiállításnak, és amiért talán szeretik az agráriusok, a gazdák, a tenyésztő kollégák, hogy lefektettünk a kezdetek kezdetén néhány alapvető és ehhez a mai napig ragaszkodunk. A legelső ilyen alapelv és a legfőbb szempont a szakmaiság volt. Mi mindenben azt szeretnénk megmutatni,

hogy a szakma legjobbjai hogyan csinálják. Láttatjuk, hogy mi a jelenünk, de próbáljuk megmutatni a szakmai jövőnket is az alapján, amit a kollégák ide tudnak hozni, akár tenyészállatban, akár termékekben, eszközökben, gépekben. Mindezt szigorúan szakmai alapon! Nem hagyjuk magunkat eltéríteni ettől, sőt még az úgynevezett árusok utcáján is ragaszkodunk a minőséghez, a színvonalhoz. Ott is általában olyanokat fogadunk, akik valamennyire kötődnek a mezőgazdasághoz, vagy az élelmiszeriparhoz.

Tenyészállatban gondolkodva, néha előkerülnek 15–20 évvel ezelőtti kiállítási fotók, és látom, hogy akkor milyen volt egy nagydíjas Holstein-tenhén, meg ma milyen; hát hatalmas a fejlődés! Ez elsősorban természetesen a tenyésztő kollégák érdeme, de talán egy picit részünk nekünk is van benne ezzel a kiállítással. Az állattenyésztési napokon meg tudjuk mutatni az összes gazdának, hogy mi a szép, hogy kellene kinéznie egy tehénnek. A jószágot bizony látni kell, nem csak hallani kősa beszédéből, hogy a szomszéd tehene többet

ad. Ide kívánczik az állatok helyes szakmai megítélése, ami talán az egyik legfontosabb dolog. Mindig elsőrendű volt, hogy a legjobb bírót hívjuk, akár hazai, akár külföldi szakemberről legyen szó. Idén is nemzetközi lesz a szarvasmarha bírálat, hiszen Franciaországból és Angliából is érkeznek szaktekintélyek. A sertéseket évek óta olyan háromtagú bírálóbizottság bírálja, akinek egyik tagja egy osztrák tenyésztő kolléga. Ló-bírálatban több esetben részt vett szlovák, cseh vagy román tenyésztő is a magyarok mellett. Szóval a szakma krémjét kértük fel bírálatra. Az ő ítéltükre lehet hagyatkozni; aki nagydíjas tud lenni, az biztos, hogy a legszebb állatot hozta.

Nagyságrendileg nem változik különösebben semmi; van egy 16 hektáros kiállítási területünk, melynek kialakítása már jó néhány évvel ezelőtt befejeződött. Megvannak a szabadtéri, ill. a csarnokbeli férőhelyek. A bemutató istálló, a boksok száma meghatározza az állatok számát, a gépkiallító terület meghatározza az eszközök számát. Az állandó

érdeklődés legjobb mutatója, hogy sokan már itt a helyszínen, vagy a szállodákból távozva bejelentkeznek, ill. lefoglalják a szobákat a jövő évi kiállításra. Számos cég, egyéni kiállító már november-decemberben jelentkezett, érdeklődött, holott akkor még jelentkezési lapokat sem küldtünk szét. Mihelyst megnyílt a jelentkezés lehetősége, mondhatom, hogy egy héten belül az ipari cégek – köztük a mezőgazdászok – megtöltötték a kiállítási helyeket. Visszatérő kiállítóink vannak zömében, akik ragaszkodnak az évek óta megszokott helyükhöz. Sokan minimum 5–10 éve itt vannak, de jó néhányan olyanok is, akik mind a húsz kiállításon itt voltak; tavaly őket külön díjaztuk is. Erre nagyon büszkék vagyunk, mert ez azt jelenti, hogy az emberek és a cégek látják az értelmét rendezvényünknek.

A kiállítás első 6–8 évében próbálkoztunk tanácskozással szervezésével is, aztán rájöttünk, hogy nem ez a mi profilunk. A mi előnyünk, vonzerónk a látványos szabadtéri bemutatók sora. Minden, az állathoz, a mezőgazdasághoz kötődik, s a bemutatók

XXI. Alföldi
Állattenyésztési
és Mezőgazda
Napok

2014. április 25-26-27.

LÁTOGATÓI INFORMÁCIÓK

Hódmezővásárhely, 47-es főút, 195. km

Nyitvatartás:

minden nap 9-18 óráig

Belépőjegy: 1000 Ft

(18 éven aluliak részére ingyenes)

Parkolójegy: 1000 Ft

www.allattenyesztesinapok.hu

GPS koordináták:

MIO: N 46. 43398° E 20. 36289°

GARMIN N 46° 26.047' E 20° 21.776'

kivétel nélkül gyakorlatias, szabadtéri produkciók és események. Legyen ez egy tehén, egy nyírási bemutató, egy körmözés, vagy verseny. Nincsenek nagy előadótermek, nem szervezünk előadásszerű eseményeket. Viszont a lehetőségekhez mérten biztosítunk helyet szakmai fórumoknak; az idei kiállításon a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara rendezvénye lehet ilyen. Ha egy-egy cég akar valamilyen partnertalálkozó sajtótájékoztatót, vagy egy szűk körű termékbemutatót tartani, annak is biztosítunk helyet. Az emberek elfogadták az időpontot is; mindig próbálunk a Szent György naphoz alkalmazkodni, amikor a legelőre hajtják a jószágot.

A múlt, a sok szép emlék további munkára is ösztönöz bennünket. Ennek egy szép példája volt a 11-12 évvel ezelőtti eset. Egész Európa figyelt arra a bizonyos szivacsos agyvelő-járvány okozta mizériára, a kerge marha-kórra; sajnos Angliában például jelentős állományokat irtottak emiatt. Hangsúlyozom, Magyarországon akkor sem, előtte és utána sem fordult elő! Ám egész Európa félt

tőle, és abban az évben bizony kérdésessé vált, hogy engedik-e megrendezni a kiállítást, meg egy esetleges hatósági engedéllyel zsebünkben hogy viszonyulnak hozzá a tenyésztők, a gazdák. Akkor történt, hogy úgy január végén, február elején már 5-6 telefont kaptam, hogy ne aggódj, mi mindenképpen jövőnk! Még engem nyugtattak meg, és biztattak a gazdák! Bizony mi itt a cégnél előtte hezitáltunk, hogy halasszuk el, ne rendezzük meg abban az évben a kiállítást. Erre a tenyésztők hívnak fel azzal, hogy ne aggódj, mi jövőnk. Ez olyan jó érzés volt, amit ma is megköszönök nekik. A problémás helyzet ellenére mindennek megfeleltünk. Emlékszem, akkor minden járványvédelmi, állategészségügyi dolgot kétőzött figyelemmel csináltunk meg. A legszigorúbb kézfertőtlenítést, lábfertőtlenítést, kerékfertőtlenítést mindenhol; a fertőtlenítő szer folyt szinte a területen. Nem volt senkinek, egyikünknek sem egyszerű, de ennek ellenére is megcsináltuk, mert az emberek ezt elvárták tőlünk.

Agrár Élet Magazin

